

Bojové sporty jako příprava pro politiku. Fackovat ale nebudu, říká David Tygr Ploc

 iportal24.cz/featured/bojove-sporty-jako-pruprava-pro-politiku-fackovat-ale-nebudu-rika-david-tygr-ploc

13. května 2023 07:57

FOTO - archiv Davida Tygra Ploce

David Tygr Ploc je předsedou strany DOMOV. Název neasociuje jen pouto k České republice, ale je zároveň zkratkou pěti slov. »D« jako demokracie, »O« jako odpovědnost, »M« jako morálka, »O« jako odvaha, »V« jako vlastenectví. Většinu z těchto přízvisek člověk dokáže dostat pod kůži v bojových sportech. S nimi je současný bezpečnostní expert a manažer spjatý pupeční šňůrou. Aktuální víkendový rozhovor je tedy nejen o politice, ale i o tom, co může do politické kariéry či běžného života člověku dát takový bojový sport a jak ho dokáže zocelit...

Jak jste se vlastně k bojovým sportům dostal? A jakých úspěchů jste dosáhl?

Bylo mi šestnáct let, já znát chtěl svět (*smích*). Ne, nebojte, nebudu zpívat. Bylo mi šestnáct let, když jsem si uvědomil, že nechci už dále patřit k těm nejslabším, a navštívil jsem svůj první trénink boxu. Ze snahy naučit se prát jsem velmi rychle vyžrál a pochopil, že box není o rvaní, ale je velmi náročnou sportovní disciplínou, která vyžaduje

tvrdý trénink. Viděl jsem stejně staré kluky, kteří již měli mnoho sportovních úspěchů, a chtěl jsem žít jen pro sport. První boxerské utkání jsem měl ve svých sedmnácti letech, což bylo v porovnání s vrstevníky relativně pozdě. Myslím, že žádný boxer na ten den nikdy nezapomene. Slyším to jako dnes, když mi tenkrát 16. června 1990 trenér řekl *»tak pojd'«*. Vyhrál jsem ve druhém kole a jako každý sportovec pokračoval v té touze po opakovaném sportovním opojení. Jako junior jsem měl jen jeden rok na získání zkušeností a posbíral pár medailí.

Po 40 odboxovaných zápasech jsem navštívil trénink thajského boxu a zlákala mě moderní vlna rozvoje plnokontaktních bojových sportů. V 21 letech jsem měl své první kickboxerské utkání v chrámu bojových sportů, legendární Lucerně. Vyprodaný tradiční sál je jedním z cílů většiny bojovníků, a tak jako první utkání v boxu, i tento večer byl pro mne nezapomenutelným. Výhra nad těžším a zkušenějším soupeřem byla impulzem pro další pokračování a zůstal jsem v klubu Hanuman gym pět let. Zde jsem prožil svá nejlepší sportovní léta, získal dva české tituly, pár dobrých přátel a mnoho životních zkušeností. Protože jsem měl málo zápasů, vrátil

jsem se opět k boxu a odboxoval ještě zhruba 30 utkání v amatérském i profesionálním boxu. Poslední dvě utkání byla dle pravidel thajského boxu a K1.

Který bojový sport byste doporučil malým dětem jako ten vůbec nejkompexnější?

Samozřejmě Muay thai neboli Thajský box. A nebo klasický box. Tyto sporty jsou sice tvrdé, ale nerozvíjejí jen fyzickou kondici a odolnost, ale jsou dokonale všestranně zaměřené. Co je zde ale unikátní, tak psychická odolnost, která vám pomáhá i v životě. Tyto sporty vychovávají zásadové bojovníky a ne herce z fotbalových trávníků. Chápu ale, že dnes je sport i o výtělcích, a myslím, že sportovní myšlenka se vytrácí. Dítě by mělo dělat to, co ho láká, a ne sport, který byl vybrán rodiči, protože by mohl být zdrojem příjmu.

Co tedy dají bojové sporty člověku především do života? Které charakterové vlastnosti?

Navazuji na předchozí odpověď. Pokud bych měl odpovědět za sebe, tak lépe zvládáte vše mimo sport. Utkání v bojových sportech je náročné nejen fyzicky, ale i psychicky. Naučíte se pracovat s nervozitou či trémou, ale i respektem. V životě si pak uvědomíte, že všechny ostatní situace jsou snadnější.

Možná to zní složitě, tak to trochu dovysvětlím. Při utkání v ringu nebo kleci jde samozřejmě o sportovní zápolení dle nastavených pravidel. Ale také je pravdou, že je zde bezprostředně ohrožena podstata vašeho bytí. Někdo vám chce ublížit, což samozřejmě takto nevnímáte, nejde jen o výhru či prohru, tak jako v každém jiném sportu. Zde prohra může velmi bolet, na těle i na duši. Nejde jen o to, že ten druhý je rychlejší nebo vám dá více branek, ale někdy je to i hodně tvrdé. Samozřejmě se neúspěch projeví i na psychice. Tohle všechno zvládáte méně či více úspěšně několik let a pak najednou

zjistíte, že životní situace mimo ring jsou snazší. Často jsem nad tímto přemýšlel, ale je zde určitá odolnost nebo větší vyrovnanost při všem, co se vám zdá být ne tak ohrožující.

Bojové sporty vám dají disciplínu, zásadovost, schopnost obětovat mnoho určenému cíli. A co si poslední dobou uvědomuji, je fakt, že vám hodně pomohou odhadnout lidi. Hledáte, čtete a předvídáte. Někdy si všimnu u lidí určitých detailů, o kterých oni sami nevědí. To je můj bonus a jsem za něj rád.

A ještě jeden bonus, který je pro nezasvěcené možná bizárem nebo něčím nepochopitelným. Bojové sporty mi daly mé druhé jméno. V roce 1994, kdy jsem začal s kickboxem, byla možnost sdělit světu, že Tygr je mým milovaným zvířetem. Tenkrát začala doba přezdívek, bylo to nejen o rozvoji bojových sportů, ale i podobném příslušenství. Pomohli jsme tenkrát s Lubošem »Pitbulem« Šudou a Pavlem »Hakimem« Majerem udat směr přezdívčkám v bojových sportech. Dnes si již každý říká ťuťu či ňuňu, protože je to moderní, ale já u své lásky k tygrům zůstal a jméno si oficiálně vybojoval na matričním úřadě.

Po mnoha letech sportu se naučíte také naslouchat svému tělu. A příklad, který byl nedávno hlavním politickým tématem? Já cítím, že je pro mě škodlivé dusit se s hadrem přes ústa. S rouškami jsem vlastně ani pořádně nezačal a věděl jsem, že mi tento způsob hlouposti škodí. Musíte vnímat svůj organismus, pokud od něj něco chcete. A rychle pak pochopíte, co vám vadí. Nepotřebuji, aby mi kachna radila a doporučovala zakrývání dýchacích cest či očkování. Já znám svůj imunitní systém a o své zdraví se postarám sám!

A co vám daly bojové sporty do politické kariéry?

To, co tam většinou postrádám. Zásadovost a touhu něco změnit k lepšímu. A u většiny politiků, zejména těch pětikoaličních, je zřejmé již podle jejich výrazu, že jim nejde o dobro naší země. Možná jim jejich zbytky voličů věří sametové lži, ale pro mne to jsou prázdné

slabé trosky. Bojové sporty mě socializovaly do mé současné podoby. Socializujeme se celý život, naše sociální postoje se odvíjejí od prostředí a lidí, kteří nás ovlivňují. Tedy i mé postoje pomáhaly formovat i sportovní osobnosti.

Potkal jsem jako sportovec mnoho skvělých lidí, ale musím zmínit alespoň tři. Má nejlepší sportovní léta mě vedla trenérská legenda Petr Macháček, velký to průkopník bojových sportů v České republice. Nemusíme být stejného politického názoru, ale je pro mě odborník hodný respektu.

Odborně mě ohromil Daniel Hejret alias doktor House, špičkový odborník na fyzickou přípravu. Chlap, kterého vždy rád vidím a s úctou pozdravím. A nesmím zapomenout ani na jednoho z top boxerských trenérů Michala Soukupa, který mě posunul nejen v tělocvičně, ale i v životě. Zde budu konkrétnější. Byli jsme v roce 2007 na soustředění v Tatrách a při běžném kamarádském povídání mi Míťa (*Michal Soukup – pozn. aut.*) zcela vážně sdělil: *»Hele, Davide, nejsi blbej, koukej si dodělat vzdělání.«* A dostal jsem tím od něj zcela nečekanou životní výzvu, která pro mě znamenala cca deset let školního života (maturita, Bc., Mgr., MBA). A vzdělání je také dobrá socializace.

Nezdá se vám, že v boji jsou pravidla férovější než v politice, a jak to podle vás změnit?

Rozhodně ano, i když to více fyzicky bolí. Na druhou stranu z předchozí odpovědi vyplývá, že současná politika je o dobru proti zlu, a to zlo je zřejmé na první pohled. Tedy již vím, kdo je můj

soupeř, a že není slušným, férovým hráčem, a proto od něj nemohu čekat nic dobrého. Jak to změnit? Karty jsou jasně rozdány, víme, že dobro chce mír a zlo válku. Zlo chce ovládat lidi a vytvořit jim novodobé digitální otroctví. Změnit to musí lid, ale to nebude jednoduché. Mnoho lidí je politikou otráveno, ale musí pochopit, že změna nenastane tím, že si párkrát zakřičíme, že svobodu chceme hned. Chce to trpělivost při přesvědčování druhých.

A jak to vysvětlit stručněji politicky? Pravicová vláda nás dohnala k okraji propasti a je zřejmé, že nás bude tlačit i přes okraj. Je nutné, pokud chceme přežít, volit levici. Jak prosté!

Prozradte, co vás vlastně zlávalo do politiky?

Touha. Ta podobná, co mě nutila léta sportovat. Ale tahle touha je silnější, je to touha přežít! Mnoho lidí stále ještě nechápe, v jak velkém průšvihů jsme. Covidový teror byl začátkem globalistických her, jejichž cílem je totální kontrola nad lidmi. Covid byl podvod, už se o tom šeptá, Green Deal je lež a válka na Ukrajině také není o jednostranné verzi vnucované nám našimi »pravdomluvnými« médii. Budou to již tři roky od mého prozření a naprosté ztráty důvěry v současný systém. Politika je pro mne nadějí, jak dosáhnout změny. Jako politik máte větší možnost něco ovlivnit, i když začátky jsou těžké...

Chci žít ve svobodné zemi, chci se svobodně vyjadřovat, chci si užívat života bez systémových restrikcí. Nechci být zatažen do žádné války, která se mě netýká. A vlastně do vůbec žádné války! Moji rodiče mi nedali život proto, aby mi ho válkychtivé loutky vzaly. Jsme zde pro život, ne pro válku. Nechci, aby mi někdo vnucoval vstříknutí svinstva do těla pod záminkou pomoci, či ještě hůře povinnosti. Současná politika není jen o větších či menších daních, je o přežití. A já chci bojovat za pravdu a proti otroctví. Doba si žádá novodobé Spartaky!

Berete v politice jen sílu argumentů, nebo by v některých případech byla výstižnější reakcí facka?

Bez argumentů to bohužel nejde. A je mi jasné, že jakákoli nadsázka zde bude vnímána nejhůře, jak jen to jde. Ale řekněme, že většina národa by v současné situaci nebyla spokojena s pouhým nafackováním. Jisté fackovací scény už tady byly, a myslím, že jsou selháním. Tak jako válkychtivé choutky naší vlády, za které by zasloužila mnohem více než pár facek. Ale jsme lidé a musíme řešit potřeby našich občanů a nikoli své ego. Prostě to nejde. Ale pokud bychom zde měli takovou fackovací kulturu, myslím, že většina 108 by raději složila mandát.

A konkrétní případy? No v podstatě vše, asi bychom se ufackovali (*smích*). Jsme ve válce? Stát zde není pro lidi? Pořídíte si svetr navíc? Nemáte na iphone? Nabízejí nám jídlo, které v jiných zemích zakázali? Máme drahé energie kvůli menšinovým podílníkům ČEZ? Ukrajinci jsou zde více doma než my? A nová smlouva s USA? A mnoho dalších! Ale jak říkám, nejde to. Poslední léta se vždy snažím nastavit lidem zrcadlo jejich chování. Vždy se k lidem chovám slušně a vracím jim jejich způsob chování či jednání. Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá aneb Jak »vy« k »my«, tak »my« k »vy«! Tak nevím, jestli to někdo se mnou zkusí na fackovanou (*úsměv*).

Jste i odborníkem na bezpečnost. Co si v tomto smyslu myslíte o návštěvě prezidentů Pavla a Čaputové v Kyjevě? Jak je možné, že v zemi zmítané válkou se lze procházet, když to přeženu, jako ve Stromovce?

Bezpečnost je otázkou prevence, pokud existují reálná rizika, tak se jim prostě vyhnu, pokud to jde. Tahle komedie rozhodně není na místě. Sdělují nám více než rok, jak hrozný je stav na Ukrajině, a na druhou stranu tam pošlou dvě hlavy státu? To prostě nedává žádný smysl. Nám by to mohlo být jedno, protože tam poslali dvě nejméně oblíbené československé loutky. Absolutní bezpečnost je nesmysl,

příčemž válka sama o sobě není a nikdy nebude bezpečná. Proto se mi nechce věřit, že byli ve válkou ohrožené oblasti. Nevím, možná tam byli, ale pochybuji, že by bezpečnostní složky poslaly dva prezidenty do rizika. Na internetu jsme již viděli mnohokrát videa, jak je možné být v podstatě kdekoli, pokud máte kvalitní technologické vybavení. Není to tak dávno, kdy byla zpochybněna americká mise na Měsíc. A doba pokročila. Působí to na mne tak, že vše je součástí válečné protiruské propagandy s cílem udržet poslušnost a oddanost systémové myšlenky u dosud neprobuzených lidí. Ale vyloučit jejich skutečnou návštěvu nemohu.

A na závěr jedna »nebojová« otázka: co si slibujete od vzniku spolku NESPOKOJENÍ, jehož jste koordinátorem? Má vlastně relevantní šanci, když se k němu komunisté i sociální demokraté staví poněkud rezervovaně?

Naději na přežití svobodné země a spokojených občanů. To, co je zde nazýváno politickou elitou, je spíše tragédií a bude nutné, aby si lidé uvědomili, že levice rovná se život. Totalitní směr, kterým se ubíráme, vyhovuje možná lidem, kteří se stále ještě mají dobře a inflace je nedohnala. To se to pak nadává do chcimírů, když je nic nepálí. Ale ono to není jen o ekonomice, ale i o svobodě. A pokud se domnívají, že si udrží stále stejný standard v případě, že skutečně dojde k přechodu na digitální měnu, tak se budou asi hodně divit. Vše, co se děje, je plánem těch, co řídí svět. A ti nechtějí, aby se měl dobře někdo jiný než oni. Nemajetný a poslušný člověk je jejich cílem. Právce nám dokázala, že jí nejde o lid. Je nutné levicové obrození, které je nadějí na přežití.

Sociální demokraté, ti schopnější, již naši myšlenku akceptovali. A komunisté, doufám, pochopí, že důležité je zachránit stát a lidi, nikoli udržet minulé principy strany. Všichni budeme muset někde ubrat ze svých ambicí, pokud chceme uspět. Já za stranu DOMOV budu stále říkat, že je pro mě nezbytné co nejdříve opustit EU a NATO, ale chápu, že někteří kolegové k tomuto tématu mohou být rezervovanější. Ale věřím, že se na všem potřebném shodneme a uspějeme. Budeme muset přesvědčit lid, že jsme pročeští na rozdíl od jiných tzv. vlastenců, kteří ve snaze uspět udají české občany za projevení svých názorů. Bojujeme za svobodu projevu a v touze po moci nebudeme podporovat totalitní praktiky režimu, se kterým nesouhlasíme! NESPOKOJENÍ jsou zde proto, aby naši občané byli SPOKOJENÍ!

Petr Kojzar

FOTO – archiv Davida Tygra Ploce

2 KOMENTÁŘE

PŘIDEJ KOMENTÁŘ
